

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVIII. évfolyam 6. szám

2018. június

„A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés. (Zsid 11,1)

A Zsidókhoz írt levél írója hosszú érvelést zár le a fenti tömör mondattal. A Názáreti Jézusról bizonyítja, hogy Ő a Messiás, akiről a próféták, az ősi ígéretek szóltak. A 'látó' ember képes ennek felismerésére, aki hitelt ad a jövődöléseknek és a tanítványok tanúvallomásainak, s kétséget kizárva fogadja el az Ige bizonyoságtételét. Ez a 'látás' a hit, amely akár „*most tükör által homályosan*” (1Kor 13,12) ismeri fel a valóságot, az igazságot, és annak figyelembevételével alakítja életét. Ennek bizonyítéka az egész 11. fejezet, ami a levél írója által a „hithősök” felsorolásával teszi igazán hangsúlyossá. Vannak ún. sikertörténetek pl. Ábel, Énók, Nőé, Ábrahám és az ősatyák, Mózes, a honfoglalás és a többiek. Vannak tragikus események is: „*Másokat viszont megkínoztak, ... Mások megszégyenítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. Megkövezték, megégették, szétfűrészelték, kardélre hányták őket... akikre nem volt méltó a világ... És... hit által elnyerték az Írás jó bizonyosságát...*” (Érdemes végigolvasni az egész fejezetet!)

A hit mindazokat jellemezte, akik szereplői ennek a szakasznak. Hogy jutottak hozzá? Volt, aki kereste, mást Isten talált meg, de nem véletlenül tanácsolja Júdás apostol: „*küzdjete a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott*”. (Jud 3/b) Pál apostol is

buzdítja Timóteust: „*Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet.*” (1Tim 6,12) Ez az odaszánás jellemezte a történelem olyan nagyjait, mint Asszisi Szent Ferenc, Husz János, Luther Márton, Kálvin János, Hubmayer Baltazár, Kornya Mihály, a nemrég hazament Billy Graham és a többi Istennek szentelt életű testvérünk. A mai hithirdetés nem könnyebb, mint a korábbi korokban, de nem lehetetlen. Ennek egyik próbálkozása Balog Miklós költő – lelkipásztor meggondolandó verse:

Egy hitetlenhez

Miért vitatod: van-e Isten, avagy nincs, létezik-e a pokol, vagy a menny?
Nem vita dönti el ezt, sem a szókinsz,
még csak a hit se, hisz úgysem hiszel!
Még ha vitában legyőzől is engem,
s élem, amint te, a földieket:
mit veszítek, ha hit él a szívemben,
mit veszítek, ha a föld betemet?
Nékem a hit az örök menedékem,
vigasz a bajban, halálba remény;
és ha van Isten, kárhozat és menny:
mit veszítesz te, de mit nyerek én?!

Nyári pihenésünkben, utazásunk alkalmával is keresztyén hívő emberekként élünk. A hit, mint élő reménység él a szívünkben, ami inspirál, hogy erről a reménységről szóljunk találkozásaink során. „Mert a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését” (Rm 8, 19), akkor csak a formát kell

megtalálnunk, hogy tanúságot tegyünk a hitünkéről. Használja fel a bennünk élő kreativitást a mi Urunk, hogy célba jusson az üzenet!

Kiss Emil

NYÁR!

Aranyló búzatengerbe beletúr a szél,
Úszik benne a pipacs, szélén tücsök zenél.
A kalászek egymásba kapaszkodva ringanak,
Újjongva röpködnek föl a hálás madarak.
A gazda a büszke mezőre tekint,
Beérett a termés, Isten kegyelméből-
megint!

Jó volt a talaj, hisz kikelt a mag,
Növekedett; locsolta eső és harmat!
Teremtőnk, napsugarat is adott- eleget,
Melengette vele a még éretlen szemeket.
Járja át éltemet is Isten áldott sugara!
Ó add Uram, hogy beérjek a nagy aratásra

Kiss Frigyes

Fotó: Soltész László

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Szlepák Attila és Kiss Tamara menyegzője
2018 05 05

Fotó: Soltész László

A Hálaadás jár a fejemben, mert részt vehettem egy újabb, Jézus Krisztusban hívő fiatal pár, Szlepák Attila és Kiss Tamara menyegzőjén. Mindenható Istenünk gazdag áldását kívánom minden egymás mellett kitartó napjukra és gyarapodásukra az élet minden területén.

Soltész László

Fotó: Soltész László

Gyülekezeti Kirándulás

Gyülekezetünk az idei Pünkösdi hétfői kiránduláson Királyrétre utazott. Három csoportban érkeztünk a helyszínre. Voltak bátor és sportos vállalkozók, akik kerékpárral tették meg a távot, voltak, akik vonattal és kisvasúttal érkeztek, néhányan pedig autóval jutottak el Szokolya szomszédságába. A kirándulás a Várhegy vendéglő mellett található kerthelyiségben kezdődött, ahol a szokolyai testvérek egy csoportjával egy hangulatos tó mellett találkoztunk. Kellemes volt az idő és a hely is alkalmas volt, hogy közösen tudjunk elcsöndesedni, hálát adni, imádkozni. Merényi Zoltán lelkipásztor pünkösdi lényegéről mondott néhány gondolatot.

Az igelovás után ismertette a törvény általi megigazulás emberileg lehetetlen útját, szembe állítva a Szent

Lélek által lehetségessé váló élő és személyes kapcsolatban megélt hívő élet gazdagságával. Arra buzdított, hogy gyülekezetként és hívő emberként is keressük Isten vezetését, mert egyedül így tudunk Isten dicsőségére élni és így tudjuk betölteni küldetésünket. Az áhítatot követően közösen énekeltünk, majd közös fénykép készült a csoportról az ebéd előtt. Az ebédet a vendéglőben költöttük el, ahol a kellemes hűvös teraszon és az étteremben, hangulatos beszélgetések mellett. A bőséges étkezést követően

egy közös sétára indultunk a királyréti tanösvényen.

Jó volt látni és megélni, hogy több generáció is részt vett a sétán, amelynek voltak nehezebb részei is, de egymást segítve, egymásra figyelve mindenki épségben körbe ért a túrán. A sétát követően visszaértünk a délelőtti helyszínre, ahol lehetőségünk nyílt egy közös sportolásra, pihenésre.

Fotó: Soltész László

Jó beszélgetésekben vehettünk itt is részt az árnyékos réten. A délután végéhez közeledve visszafele indult a csapat, a többség a kisvasúttal. Jó volt megélni, hogy kislánnyal együtt is részt tudtunk venni ezen a kiránduláson, mert tavaly még várandós voltam, amikor a gyülekezeti kirándulást szerveztük. Jó élmény volt, hogy idén már együtt nem csak az előkészítésben, hanem aktív résztvevőként is jelen tudtunk lenni az egész családdal.

Bögös Fruzsina

ÖRÖMHÍR

"Az Úr ajándéka a gyermek."

2018. május 17-én megszületett Szabó Alexandra és Péter gyermeke: Szabó Simon. Súlya: 2540g és 50cm.

NYUGDÍJAS KIRÁNDULÁS

A változó időjárás miatt nem gondoltuk, hogy ilyen szép lesz a kirándulás a Jel - i arborétumba. A hosszú úton szemet gyönyörködtető akácfák pompáztak az út két oldalán. Már ez is a természet csodája! Napsütéses, szép idő volt. A Jel-i arborétumban még fokozódott a természet szépsége. Gróf Ambróci-Migazzi István alapította a kertet, ültette a bokrokat és a selyem fe-

nyőket. A most virágzó rododendron sárga, krém, rózsaszín, piros színekben pompázott, melyeket

Fotó: Soltész László

gyönyörködve csodálhattunk. A hosszú séta után voltak bátor személyek, akik felmentek a magas kilátóba! Fáradtan jöttünk vissza a csoporthoz, az autóbusz elvitt bennünket az étterembe, ahol finom ebédet fogyasztottunk. A hazafelé út is jól sikerült, Istennek legyen hála érte!

Köszönet a szervezőknek, hogy ilyen csodás látványban részesülhettünk!

Vékonyné-Ildikó

Innen – onnan

AZ ÖREG HALÁSZ...

A házunk éppen szemben volt baltimore-i Johns Hopkins kórház épületével. Az alsó szinten laktunk, a felső szintet pedig bérbeadtuk a klinika járóbetegének. Egy nyári estén éppen a vacsorát készítettem, amikor kopogást hallottam az ajtón. Kinyitottam, és egy ritka csúnya öregembert pillantottam meg. Alig magasabb nyolcéves fiamnál, gondoltam, miközben végigmér-

tem görnyedt, összeaszott testét. A legvisszataszítóbb az arca volt, mely az egyik oldalon feldagadt, és vörös vadhús borította. A hangja meglepően kedvesen csengett: – Jó estét... Azt szeretném megtudni, volna-e kiadó szobájuk egy éjszakára. Ma reggel érkeztem kezelésre a keleti partról, de csak holnap reggel megy a busz visszafelé.

Elmondta, hogy dél óta igyekszik szobát szerezni sikertelenül. – Gondolom, az arcom miatt. Tudom, hogy rémesen néz ki, de a doktor azt mondja, még néhány kezelés és... Egy pillanatig tétozáztam, de amit ezután mondott, az meggyőzőtt: – Elalszom a hintaszékben is a verandán. A buszom kora reggel indul. Biztosítottam róla, hogy találunk neki ágyat, de addig is lepihenhet a verandán. Bementem a házba és befejeztem a vacsorakészítést. Amikor elkészültem, megkérdeztem az öreget, hogy csatlakozik-e hozzánk. – Köszönöm, nem. Van elég ennivalóm – mondta, és felmutatott egy barna papírzacskót. Miután befejeztem a mosogatást, kimentem hozzá beszélgetni a verandára.

Hamar észrevettem, hogy ennek a pici embernek a testében hatalmas szív dobog. Elmondta, hogy halászatból él és segíti a lányát, akinek öt gyermeke van és a férje egy súlyos gerincsérülés következtében nyomorék. Mindezt nem panaszkodva mondta. Minden második mondatában hálát adott Istennek az áldásaiért. Hálás volt azért, mert a betegsége, mely valószínűleg valamilyen bőrrák, nem jár fájdalommal. Megköszönte Istennek, hogy erőt ad neki a munkához. Lefekvés előtt beállítottunk neki egy tábori ágyat a gyermekszobában. Amikor reggel felkeltem,

az ágynemű takarosán összehajtogatva feküdt az ágyon, és a kis öreg kint volt a verandán. Visszautasította a reggelit, de mielőtt elindult a buszhoz, akadozva, mintha valami nagy szívességet kérne, azt mondta: – Lehetséges lenne, hogy legközelebb is itt szálljak meg, amikor kezelésre jövök? Nem okozok felfordulást, elalszom egy székben is. Rövid szünetet tartott, majd így folytatta: – A gyerekeinek hála, nagyon otthonosan éreztem magam. A felnőttek általában megriadnak az arcomtól, de úgy tűnik, a gyerekeket nem zavarja. Közöltem vele, hogy szívesen látjuk újra.

A következő alkalommal valamivel reggel hét után érkezett. Egy nagy halat és egy kiló gyönyörű osztrigát hozott ajándékba, még sosem láttam ekkorákat. Azt mondta, aznap hajnalban fogta őket indulás előtt, így biztosan finomak és frissek lesznek. Tudtam, hogy busza hajnali négykor indult, és elgondoltam, hánykor kellett felkelnie, hogy halászhaszon előtte. Az elkövetkező évek során többször megszállt nálunk egy-egy éjszakára, és sosem jött üres kézzel. Mindig hozott nekünk halat, vagy osztrigát, vagy zöltséget a kertjéből. Máskor csomagokat küldött, mindig expressz küldeményt, halat és osztrigát, vagy friss parajt, káposztát, melynek előzőleg minden levelét gondosan megmosta. Mivel tudtam, hogy három mérföldet kell gyalogolnia a postáig és nagyon kevés a pénze, kétszeresen értékesnek éreztem ezeket a küldeményeket. Miközben időről időre átvettem figyelmessége apró bizonyítékait, gyakran eszembe jutott, a szomszédom megjegyzése, melyet akkor tett, amikor a halász először hagyta el a házunkat: "Maguknál aludt az a borzalmas külsejű öregember a múlt

éjjel? Én kiutasítottam. Elveszítheti a vendégeit, ha ilyeneket szállásol el." Lehet, hogy igaza volt, időnként néhányan miatta álltak tovább. De ha ismerték volna őt, talán könnyebben viselték volna a betegségeiket. Tudom, hogy a mi családuk mindörökre hálás lesz neki, amiért ismerhettük. Megtanutuk tőle, hogy a rossz dolgokat panasz nélkül kell elfogadni, a jó dolgokért pedig hálát kell adnunk Istennek.

Közzreadta: H A

Fotó: Soltész László

Gondolatok

- A legnagyobb ajándék, amit gyermekednek adhatsz, a felelősség gyökere és a függetlenség szárnyai.
- Semmi sem tesz okosabbá egy gyereket, mint a nagyszülő véleménye.
- A gyermekek úgy érznek, ítélnek és cselekednek, miként azt azoknál látják, akiket szeretnek és becsülnek!
- Ami igazán lenyűgöző az, ahogyan a szülők engedelmeskednek a gyerekeknek.
- Ne panaszkodj a szüleidre viselkedésük miatt! Hiszen mégiscsak az ő fiuk vagy, és az is lehet, hogy örökölted a tulajdonságaikat.
- Hiszed, vagy sem, az a gyermek tesz majd legbüszkébbé, akivel a legkevésbé tudnál mit kezdeni.

Gyereknapi történetek és idézetek

– A buszon utaztam, amikor felfigyeltem a következő párbeszédre: Ötéves kisfiú: Anya, az emberek miért nőnek fel?

Anya: Hát ez az élet törvénye, mindenből felnőtt lesz, belőled is.

Fiú: De én nem akarok felnőtt lenni!

Anya: Miért nem? Pedig az jó dolog!

Fiú: Hát ahogy aput elnézem, nem annyira...

– Anya, engem a boltban tuti arról a polcról választottatok, ahol az eleven gyerekeket árulták, de prémium kategóriában. (egy 9 éves)

Egy kubai iskolában történelem órán híres külföldi emberekről tanulnak a gyerekek. – Miről volt híres Kolombusz Kristóf? – kérdezi a tanárnő.

– Vízum nélkül jutott el Amerikába..

Bukovszky Esztertől: Valter (5) gyanakvóan kérde a néhány napos újszülött hűgáról: "Anya, ez biztosan lány lesz?"

Miksa (3) első ovis napjáról: "Kisfiam, mit kaptatok ebédre?"

„Gólyás levest.” (gulyásleves volt aznap.)

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje Sebők Györgyné

Hetzke József és neje Stubnya Tiborné

Husztá Tiborné Szalay Mihályné

Kántor Ida Szűcs Borbála

Kántor Imréné Tóth Mihály

Kiss Tamara Verik Lajosné

Puskás Zoltánné Vékony József és neje

Ráduly Emil és neje Vida Sándorné

Rumbold Gyula

"Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelteketek, és én megnyugosztalak titeket." (Máté 11,28)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husztá Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

jún. 02. 18:30 Ifjúsági klub

jún. 08. 18:00 Ifjúsági klub

jún. 12. 18:00 Kórházmisszió

jún. 14. 15:00 Nyugdíjas klub

jún. 15. 18:00 Ifjúsági klub

jún. 17. 15:00 Tb. Olajág istentisztelet

jún. 22. 18:00 Ifjúsági klub

jún. 29. 18:00 Ifjúsági klub

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

**„Folyóirat” rovatban is olvasható
újságunk!**

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!

**Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja
missziós szolgálatokra felszabadítva**